

stitsministeriets opfattelse ikke, at der foretages ændringer i den nuværende afgrænsning i lovens § 1 af persondatalovens anvendelsesområde.

Det forhold, at visse nærmere angivne bestemmelser i persondataloven (om registrerede personers rettigheder) ikke finder anvendelse på behandlinger, der foretages af domstolene, politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område, jf. herved lovens § 2, stk. 4, nødvendiggør efter Justitsministeriets opfattelse heller ikke ændringer i persondatalovens § 1. Om betydningen af reglen i persondatalovens § 2, stk. 4, henvises i øvrigt til det, som er anført nedenfor under pkt. 4.5.

4.2.2. Uden for persondatalovens anvendelsesområde falder bl.a. behandling af personoplysninger, der udføres for politiets eller forsvarrets efterretningstjenester, jf. lovens § 2, stk. 11.

Denne ordning vil kunne opretholdes ved en gennemførelse af rammeafgørelsen i dansk ret, idet rammeafgørelsen som nævnt ovenfor under pkt. 3.1.1. ikke berører væsentlige nationale sikkerhedsinteresser og specifikke efterretningsaktiviteter vedrørende national sikkerhed, jf. rammeafgørelsens artikel 1, stk. 4.

4.2.3. Persondataloven indeholder i § 3 definitioner af en række centrale databeskyttelsesmæssige begreber, såsom »personoplysninger«, »behandling«, »registre«, »dataansvarlig« og »databehandler«.

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.1.2. svarer rammeafgørelsens definitioner i vidt omfang til de definitioner, der anvendes i persondataloven. Der indføres dog med rammeafgørelsen enkelte nye definitioner, som ikke er afspejlet i lovteksten til persondataloven. En indsættelse af de pågældende definitioner i persondataloven vil imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke være nødvendig til gennemførelse af rammeafgørelsen i dansk ret, idet definitionerne i fornødent omfang vil skulle lægges til grund af danske myndigheder mv. i forbindelse med udøvelse af aktiviteter inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde. Det bemærkes i den forbindelse, at rammeafgørelsens definition af begrebet »blokering« svarer til, hvad der i dag i praksis forstås ved det pågældende udtryk (som indgår i persondatalovens § 37 og § 59, stk. 1).

4.3. Behandlingsregler

4.3.1. Persondataloven indeholder i kapitel 4 (§§ 5-14) en række materielle regler om behandling af personoplysninger.

De pågældende bestemmelser omfatter bl.a. den behandling af personoplysninger, som foretages af politi, anklagemyndighed, kriminalforsorg samt domstole

inden for det strafferetlige område. Sådant behandling af personoplysninger vil således bl.a. skulle leve op til de grundlæggende principper, som følger af persondatalovens § 5.

Det betyder bl.a., at de nævnte myndigheders indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og at senere behandling ikke må være uforenelig med disse formål. Senere behandling af oplysninger, der alene sker i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed, anses ikke for uforenelig med de formål, hvortil oplysningerne er indsamlet (§ 5, stk. 2).

Personoplysninger, som behandles af de pågældende myndigheder, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles (§ 5, stk. 3).

Behandling af oplysninger skal tilrettelægges således, at der foretages fornøden ajourføring af oplysningerne. Der skal endvidere foretages den fornødne kontrol for at sikre, at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges (§ 5, stk. 4).

Indsamlede oplysninger må ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles (§ 5, stk. 5).

De nævnte principper i persondatalovens § 5 skal ses i sammenhæng med bl.a. lovens §§ 6-8, hvorefter der – ud over på baggrund af et samtykke fra den registrerede – kan ske behandling af personoplysninger, herunder indsamling, registrering og videregivelse mv., hvis dette er nødvendigt til en række nærmere angivne formål, herunder bl.a. af hensyn til en offentlig myndigheds varetagelse af sine opgaver på det strafferetlige område, jf. bl.a. § 7, stk. 6. Der er i persondatalovens § 8, stk. 2, fastsat særlige videregivelsesregler for den offentlige forvaltning vedrørende bl.a. oplysninger om strafbare forhold.

Oplysninger, der er omfattet af persondataloven, kan overføres til opbevaring i arkiv efter reglerne i arkivlovgivningen, jf. persondatalovens § 14.

De grundlæggende behandlingsregler i udkastet til rammeafgørelse artikel 3, som er beskrevet ovenfor i pkt. 3.2.2., må efter Justitsministeriets opfattelse antages indholdsmæssigt at svare til, hvad der følger af behandlingsreglerne i persondatalovens kapitel 4, herunder navnlig bestemmelserne i § 5 og § 14. Udkastet